

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Πρωτ. _____
 Αριθ. _____
 Διεκπ. _____

Από τα επίσημα Πρακτικά της ΡΖ', 21 Μαρτίου 2006,
 Συνεδρίασης της Ολομέλειας της Βουλής, στην οποία
 ψηφίστηκε το παρακάτω σχέδιο νόμου:

Ρυθμίσεις στο φορολογικό καθεστώς των Συνδεδεμένων Εταιρειών και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

**ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ
 2003/123/ΕΚ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΝΟ
 ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΜΗΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ
 ΘΥΓΑΤΡΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ**

**Άρθρο 1
 Σκοπός**

Με τις διατάξεις του άρθρου 2 του παρόντος νόμου εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 90/435/ΕΚ Οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L. 225/20.8.1990), σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς, το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφόρων κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 2003/123/ΕΚ Οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L. 7/41/12.1.2004).

Άρθρο 2

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 8 του ν. 2578/1998 (ΦΕΚ 30 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι ανωτέρω διατάξεις έχουν εφαρμογή στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α. Στα κέρδη, τα οποία εισπράττουν οι ημεδαπές εταιρείες που αναφέρονται στο άρθρο 101 και στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, που κυρώθηκε με το ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α'), λόγω της συμμετοχής τους σε θυγατρικές εταιρείες των οποίων η έδρα ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

β. Στα κέρδη, τα οποία διανέμουν οι ημεδαπές εταιρείες που αναφέρονται στο άρθρο 101 και στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος προς τις μητρικές τους εταιρείες των οποίων η έδρα ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

γ. Στα κέρδη, τα οποία λαμβάνει η μόνιμη εγκατάσταση που διατηρεί στην Ελλάδα εταιρεία άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα οποία προέρχονται από θυγατρική της εταιρεία με έδρα επίσης σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

δ. Στα κέρδη, τα οποία διανέμουν οι ημεδαπές εταιρείες που αναφέρονται στο άρθρο 101 και στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, θυγατρικές άλλων εταιρειών κράτους μέλους, σε μόνιμη εγκατάσταση που διατηρεί η μητρική σε άλλο κράτος μέλος, με την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος της υπόψη μόνιμης εγκατάστασης είναι διαφορετικό από αυτό της μητρικής εταιρείας.»

2. Η πρώτη περίοδος της περίπτωσης α' του άρθρου 9 του ν. 2578/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) «Εταιρεία»: η εταιρεία η οποία έχει μία από τις νομικές μορφές που αναφέρονται στις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 2 και της παραγράφου 1 του άρθρου 101 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος και η οποία:».

3. Η περίπτωση β' του άρθρου 9 του ν. 2578/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) «εταιρεία άλλου κράτους μέλους»: η εταιρεία του κράτους αυτού, η οποία έχει κάποια από τις νομικές μορφές που απαριθμούνται στο Παράρτημα Α1, όπως αυτό θα ισχύει κάθε φορά και η οποία:».

4. Οι περιπτώσεις γ', δ' και ε' του άρθρου 9 του ν. 2578/1998 αντικαθίστανται ως εξής:

«γ) «μητρική εταιρεία»: η εταιρεία που εμπίπτει στην περίπτωση α' και η οποία συμμετέχει κατ' ελάχιστο όριο με ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) στο κεφάλαιο εταιρείας που εμπίπτει στην περίπτωση β' ή στο κεφάλαιο ημεδαπής εταιρείας, το οποίο ανήκει εν όλω ή εν μέρει σε μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας της πιο πάνω μητρικής εταιρείας.

Το αναφερόμενο στο προηγούμενο εδάφιο ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής μειώνεται σε δεκαπέντε τοις εκατό (15%) από την 1η Ιανουαρίου 2007 και σε δέκα τοις εκατό (10%) από την 1η Ιανουαρίου 2009 και μετά.

δ) «θυγατρική εταιρεία»: η εταιρεία στο κεφάλαιο της οποίας υφίσταται η κατά την προηγούμενη περίπτωση γ' συμμετοχή.

ε) «θυγατρική εταιρεία εταιρείας που αναφέρεται στην περίπτωση δ'»: η εταιρεία που περιλαμβάνεται στις περιπτώσεις α' ή β' και στο κεφάλαιο της οποίας συμμετέχει, με τα αναφερόμενα στην περίπτωση γ' ποσοστά, η εταιρεία που εμπίπτει στην περίπτωση δ' ή άλλη χαμηλότερου επιπέδου θυγατρική εταιρεία.»

5. Στο άρθρο 9 του ν. 2578/1998 προστίθεται περίπτωση στ' που έχει ως εξής:

«στ) «μόνιμη εγκατάσταση»: ένας καθορισμένος τόπος επιχειρησιακών δραστηριοτήτων στην ημεδαπή ή σε άλλο κράτος μέλος, μέσω του οποίου διεξάγεται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει επιχειρηματική δραστηριότητα εταιρείας που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος από αυτό της μόνιμης εγκατάστασης και τα κέρδη από τη δραστηριότητα αυτή φορολογούνται στο κράτος μέλος, στο οποίο διατηρείται η μόνιμη εγκατάσταση είτε με βάση τις συμβάσεις αποφυγής της διπλής φορολογίας είτε, σε περίπτωση που δεν υφίσταται τέτοια σύμβαση, με βάση το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους όπου βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση.»

6. Η παράγραφος 1 του άρθρου 10 του ν. 2578/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα κέρδη, τα οποία λαμβάνει ημεδαπή εταιρεία λόγω της συμμετοχής της σε θυγατρική εταιρεία, της οποίας η έδρα βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελούν ακαθάριστα έσοδα κατά την έννοια του άρθρου 30 ή της παραγράφου 1 του άρθρου 105 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, κατά περίπτωση.

Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου ισχύουν και όταν τα κέρδη εισπράττονται από ευρισκόμενη στην Ελλάδα μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας άλλου κράτους μέλους (μητρικής) και τα οποία καταβάλλονται από θυγατρική της εταιρείας.»

7. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 10 του ν. 2578/1998 αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Από το συνολικό ποσό φόρου εισοδήματος ημεδαπής μητρικής εταιρείας ή μόνιμης εγκατάστασης την οποία διατηρεί στη χώρα μας εταιρεία άλλου κράτους μέλους, το οποίο προκύπτει σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 10 και 1 και 3 του άρθρου 109 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, εκπίπτει το ποσό του φόρου εισοδήματος θυγατρικής εταιρείας, το οποίο αναλογεί επί των διανεμηθέντων προς την ημεδαπή μητρική εταιρεία ή τη μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας άλλου κράτους μέλους κερδών, καθώς και το ποσό του φόρου που ενδεχόμενα παρακρατήθηκε στα ίδια κέρδη από τη θυγατρική εταιρεία.

Εκπίπτουν και τα πιο πάνω καταβληθέντα ποσά φόρου εισοδήματος εταιρείας της περίπτωσης ε' του άρθρου 9 που αναλογούν στα διανεμηθέντα από αυτήν κέρδη, τα οποία κτώνται τελικά από την ημεδαπή μητρική εταιρεία ή τη μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας άλλου κράτους μέλους, μέσω θυγατρικής εταιρείας της πρώτης ή συμμετοχών της δεύτερης, κατ' ελάχιστο όριο του οριζόμενου στις διατάξεις της περίπτωσης γ' του άρθρου 9 του παρόντος ποσοστού συμμετοχής.

Το συνολικά εκπιπτόμενο ποσό φόρου δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από το ποσό του φόρου που αναλογεί στο ίδιο εισόδημα στην Ελλάδα.

4. Οι ημεδαπές εταιρείες δεν προβαίνουν σε παρακράτηση φόρου επί των κερδών που διανέμουν προς τις εταιρείες άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των οποίων είναι θυγατρικές.»

8. Στο άρθρο 10 του ν. 2578/1998 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Θυγατρική εταιρεία ημεδαπής μητρικής εταιρείας, η οποία έχει την έδρα της σε άλλο κράτος μέλος, δύναται να θεωρηθεί από τη χώρα μας ως φορολογικά διαφανής, αφού ληφθούν υπόψη και τα νομικά χαρακτηριστικά της, όπως απορρέουν από το δίκαιο της χώρας βάσει του οποίου έχει συσταθεί. Στην περίπτωση χαρακτηρισμού της εν λόγω θυγατρικής ως φορολογικά διαφανούς, η ημεδαπή μητρική της εταιρεία φορολογείται για το ποσοστό συμμετοχής της στα συνολικά κέρδη της θυγατρικής. Στην περίπτωση αυτή, κατά τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου της θυγατρικής προστίθενται στα ακαθάριστα έσοδα της ημεδαπής μητρικής εταιρείας τα κέρδη που της αναλογούν κατά το ποσοστό συμμετοχής της στα κέρδη της θυγατρικής. Από το συνολικό ποσό φόρου εισοδήματος της ημεδαπής μητρικής εταιρείας εκπίπτει το ποσό του φόρου εισοδήματος της εταιρείας της περίπτωσης ε' του άρθρου 9 που αναλογεί στα διανεμηθέντα από αυτήν κέρδη, τα οποία κτώνται τελικά από την ημεδαπή μητρική εταιρεία μέσω της φορολογικά διαφανούς θυγατρικής της, με την επιφύλαξη των διατάξεων της περίπτωσης γ' του άρθρου 9 και του άρθρου 11 του παρόντος. Τα αναφερόμενα στο προηγούμενο εδάφιο ισχύουν με την προϋπόθεση ότι η εταιρεία της περίπτωσης ε' του άρθρου 9 δεν θεωρείται φορολογικά διαφανής. Εταιρεία «φορολογικά διαφανής» είναι αυτή, της οποίας τα κέρδη φορολογούνται στο όνομα των μετόχων ή μελών της.»

9. Το άρθρο 11 του ν. 2578/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 11
Προϋποθέσεις εφαρμογής

Οι διατάξεις των άρθρων 8 έως 10 του παρόντος δεν έχουν εφαρμογή σε περίπτωση κατά την οποία η ημεδαπή μητρική εταιρεία δεν διατηρεί επί δύο τουλάχιστον συνεχή έτη το οριζόμενο από την περίπτωση γ' του άρθρου 9 του παρόντος νόμου ποσοστό.

Επίσης, η έκπτωση των φόρων του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 10 δεν επιτρέπεται, εάν η θυγατρική εταιρεία της ημεδαπής μητρικής εταιρείας δεν διατηρεί για το ίδιο ως άνω χρονικό διάστημα το οριζόμενο από την περίπτωση ε' του άρθρου 9 ποσοστό.»

10. Μετά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α' του ν. 2578/1998 προστίθεται ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α1 ως εξής:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α1
Πίνακας νομικών μορφών

α) Οι εταιρείες του βελγικού δικαίου που αποκαλούνται «société anonyme»/«naamloze vennootschap», «société en commandité par actions»/«commanditaire vennootschap op aandelen», «société privée à responsabilité limitée»/«besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid», «société coopérative à responsabilité limitée»/«coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid», «société coopérative à responsabilité illimitée»/«coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid», «société en nom collectif»/«vennootschap onder firma», «société en commandité simple»/«gewone commanditaire vennootschap», τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που έχουν υιοθετήσει μία από τις παραπάνω νομικές μορφές, καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του βελγικού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στο Βέλγιο.

β) Οι εταιρείες του δανικού δικαίου που αποκαλούνται «aktieselskab» και «anpartsselskab». Οι άλλες εταιρείες που υπόκεινται στο φόρο σύμφωνα με το νόμο για τη φορολόγηση εταιρειών, στο βαθμό που το φορολογητέο εισόδημά τους υπολογίζεται και φορολογείται σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες της φορολογικής νομοθεσίας που εφαρμόζονται στις «aktieselskaber».

γ) Οι εταιρείες του γερμανικού δικαίου που αποκαλούνται «Aktiengesellschaft», «Kommanditgesellschaft auf Aktien», «Gesellschaft mit beschränkter Haftung», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit», «Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft», «Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του γερμανικού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στη Γερμανία.

δ) Οι εταιρείες του ελληνικού δικαίου που αποκαλούνται «ανώνυμη εταιρεία», «εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του ελληνικού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στην Ελλάδα.

ε) Οι εταιρείες του ισπανικού δικαίου που αποκαλούνται «sociedad anónima», «sociedad comanditaria por acciones», «sociedad de responsabilidad limitada», τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που λειτουργούν υπό καθεστώς ιδιωτικού δικαίου και άλλες οντότητες που έχουν συσταθεί βάσει του ισπανικού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών («impuesto sobre sociedades») στην Ισπανία.

στ) Οι εταιρείες του γαλλικού δικαίου που αποκαλούνται «société anonyme», «société en commandité par actions», «société à responsabilité limitée», «sociétés par actions simplifiées», «sociétés d'assurances mutuelles», «caisses d'épargne et de prévoyance», «sociétés civiles» που υπόκεινται αυτόματα στο φόρο εταιρειών, οι «coopératives», «unions de coopératives», οι δημόσιοι οργανισμοί και επιχειρήσεις βιομηχανικού και εμπορικού χαρακτήρα, καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του γαλλικού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στη Γαλλία.

ζ) Οι εταιρείες που έχουν συσταθεί ή είναι εγγεγραμμένες σύμφωνα με το ιρλανδικό δίκαιο, τα νομικά πρόσωπα που είναι εγγεγραμμένα υπό το καθεστώς του «Industrial and Provident Societies Act», οι «building societies» που είναι εγγεγραμμένες υπό το καθεστώς των «Building

Societies Acts» και οι «Trustee Savings Banks» κατά την έννοια του «Trustee Savings Banks Act, 1989».

η) Οι εταιρείες του ιταλικού δικαίου που αποκαλούνται «società per azioni», «società in accomandita per azioni», «società a responsabilità limitata», «società cooperativa», «società di mutua assicurazione» και οι δημόσιες και ιδιωτικές οντότητες των οποίων οι δραστηριότητες είναι, εξ ολοκλήρου ή κυρίως, εμπορικές.

θ) Οι εταιρείες του δικαίου του Λουξεμβούργου που αποκαλούνται «société anonyme», «société en commandité par actions», «société à responsabilité limitée», «société coopérative», «société coopérative organisée comme une société anonyme», «association d' assurances mutuelles», «association d' épargne-pension», «entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l' Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Λουξεμβούργου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στο Λουξεμβούργο.

ι) Οι εταιρείες του ολλανδικού δικαίου που αποκαλούνται «naamloze vennootschap», «besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid», «Open commanditaire vennootschap», «Coöperatie», «onderlinge waarborgmaatschappij», «Fonds voor gemene rekening», «vereniging op coöperatieve grondslag», «vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του ολλανδικού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στην Ολλανδία.

ια) Οι εταιρείες του αυστριακού δικαίου που αποκαλούνται «Aktiengesellschaft», «Gesellschaft mit beschränkter Haftung», «Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit», «Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften», «Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts», «Sparkassen», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του αυστριακού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στην Αυστρία.

ιβ) Οι εμπορικές ή οι εμπορικού χαρακτήρα αστικές εταιρείες, οι συνεταιρισμοί και οι δημόσιες επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί βάσει του πορτογαλικού δικαίου.

ιγ) Οι εταιρείες του φιλανδικού δικαίου που αποκαλούνται «osakeyhtiö/aktiebolag», «osuuskunta/andelslag», «säästöpankki/sparbank» και «vakuutusyhtiö/försäkringsbolag».

ιδ) Οι εταιρείες του σουηδικού δικαίου που αποκαλούνται «aktiebolag», «försäkringsaktiebolag», «ekonomiska föreningar», «sparbanker», «ömsesidiga försäkringsbolag».

ιε) Οι εταιρείες του τσεχικού δικαίου που αποκαλούνται: «akciová společnost», «společnost s ručením omezeným»,

ιστ) Οι εταιρείες του εσθονικού δικαίου που αποκαλούνται: «täisühing», «usaldusühing», «osaühing», «aktsiaselts», «tulundusühistu»,

ιζ) Στο κυπριακό δίκαιο, «εταιρείες» όπως αυτές ορίζονται στους Περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους.

ιη) Οι εταιρείες του λετονικού δικαίου που αποκαλούνται: «akciju sabiedrība», «sabiedrība ar ierobežotu atbildību»,

ιθ) Οι εταιρείες που έχουν συγκροτηθεί βάσει του λιθουανικού δικαίου.

κ) Οι εταιρείες του ουγγρικού δικαίου που αποκαλούνται: «közkereseti társaság», «betéti társaság», «közös vállalat», «korlatolt felelősségű társaság», «résztvénytársaság», «egyesületes», «szövetkezet».

κα) Οι εταιρείες του μαλτέζικου δικαίου που αποκαλούνται: «Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata», «Socjetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum fazzjonijiet»,

κβ) Οι εταιρείες του πολωνικού δικαίου που αποκαλούνται: «spółka akcyjna», «spółka z ograniczoną odpowiedzialnością».

κγ) Οι εταιρείες του σλοβενικού δικαίου που αποκαλούνται: «delniška družba», «komanditna družba», «družba z omejeno odgovornostjo».

κδ) Οι εταιρείες του σλοβακικού δικαίου που αποκαλούνται: «akciová spoločnosť», «spoločnosť s ručením obmedzeným», «komanditná spoločnosť».

κε) Οι εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου.

κστ) Οι εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) υπ' αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου της 8ης Οκτωβρίου 2001, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE) του ν. 3412/2005 (ΦΕΚ 276 Α') και της Οδηγίας 2001/86/ΕΚ του Συμβουλίου της 8ης Οκτωβρίου 2001, για τη συμπλήρωση του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας όσον αφορά το ρόλο των εργαζομένων και οι συνεταιριστικές εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1435/2003 του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 2003, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας και της Οδηγίας 2003/72/ΕΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 2003, για τη συμπλήρωση του καταστατικού του ευρωπαϊκού συνεταιρισμού όσον αφορά το ρόλο των εργαζομένων.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2004/56/ΕΚ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ - ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 3 Σκοπός

Με τις διατάξεις του άρθρου 4 του παρόντος νόμου εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 77/799/ΕΟΚ Οδηγίας του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1977 (L 336/15/27.12.1977), σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των άμεσων φόρων, ορισμένων ειδικών φόρων κατανάλωσης και των φόρων επί των ασφαλίσεων, η οποία έχει ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β' «ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ» του ν. 1914/1990 (ΦΕΚ 178 Α'), όπως η παραπάνω Οδηγία έχει τροποποιηθεί με την υπ' αριθμ. 2004/56/ΕΚ Οδηγία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L. 127/70/29.4.2004).

Άρθρο 4

Οι διατάξεις του Κεφαλαίου Β' του ν.1914/1990, όπως αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε από τις διατάξεις του άρθρου 2 του Πρώτου Κεφαλαίου του ν. 3312/2005, τροποποιούνται και συμπληρώνονται ως εξής:

1) Η παράγραφος 6 του άρθρου 20 του ν. 1914/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

«6) Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, ως εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται οι Υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών που ενεργούν σε συνεργασία με την αρμόδια Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού.»

2) Στο άρθρο 20 του ν. 1914/1990 προστίθενται νέες παράγραφοι 7 και 8, των οποίων το περιεχόμενο έχει αντίστοιχα ως εξής:

«7) Ο εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών γνωστοποιεί στην αρμόδια αρχή του άλλου κράτους μέλους, κατά την πρώτη φορά που της παρέχει πληροφορίες που εμπίπτουν στις σχετικές με το φορολογικό απόρρητο διατάξεις, ότι οι πληροφορίες αυτές είναι απόρρητες κατά την ελληνική φορολογική νομοθεσία και χρησιμοποιούνται μόνο για φορολογικούς σκοπούς.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος του εγγράφου, με το οποίο ανταλλάσσονται οι πληροφορίες αυτές.

8) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 21 του παρόντος νόμου, ο εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, προς τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση πληροφοριών ή η φορολογική αρχή προς την οποία ο τελευταίος παρέπεμψε το θέμα, ενεργεί προκειμένου να λάβει αυτές τις πληροφορίες, όπως θα ενεργούσε σύμφωνα με την ελληνική φορολογική νομοθεσία, για δικό του λογαριασμό ή μετά από αίτηση άλλης ημεδαπής φορολογικής αρχής.»

3) Μετά από το άρθρο 23 του ν. 1914/1990, προστίθεται άρθρο 24, του οποίου ο τίτλος και το περιεχόμενο έχουν ως εξής:

« Άρθρο 24 Κοινοποίηση

1) Ύστερα από αίτηση της αρμόδιας αρχής ενός κράτους μέλους, η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών μεριμνά για την κοινοποίηση στον παραλήπτη πράξεων και αποφάσεων που προέρχονται από τις διοικητικές αρχές του αιτούντος κράτους μέλους και αφορούν την εφαρμογή στο έδαφος του τελευταίου της νομοθεσίας σχετικά με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο των άρθρων 19 έως 24 του νόμου αυτού. Η αίτηση κοινοποίησης περιλαμβάνει το αντικείμενο της πράξης ή της απόφασης προς κοινοποίηση και διευκρινίζει το όνομα και τη διεύθυνση του παραλήπτη, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που είναι χρήσιμη για την εξακρίβωση της ταυτότητας του.

2) Η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων διαβιβάζει, δια της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, τις παραπάνω πράξεις ή αποφάσεις στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.), η οποία τις κοινοποιεί στον παραλήπτη, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει για την κοινοποίηση παρόμοιων πράξεων ή αποφάσεων και στη συνέχεια αποστέλλει στη Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων.

οικονομικών Σχέσεων τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία. Η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων ενημερώνει αμέσως την αιτούσα αρχή για τη συνέχεια που δίδει στην αίτηση κοινοποίησης και για την ημερομηνία, κατά την οποία η πράξη ή η απόφαση κοινοποιήθηκε στον παραλήπτη.

3) Η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών την κοινοποίηση στον παραλήπτη πράξεων ή αποφάσεων των ημεδαπών φορολογικών αρχών, αντίστοιχα προς τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.»

4) Μετά το άρθρο 24 του ν. 1914/1990 προστίθεται άρθρο 24α, του οποίου ο τίτλος και το περιεχόμενο έχουν ως εξής:

«Άρθρο 24α
Ταυτόχρονοι έλεγχοι

1) Όταν η φορολογική κατάσταση υποχρέων ενδιαφέρει, από κοινού ή συμπληρωματικώς, τουλάχιστον και άλλο ένα ή περισσότερα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ημεδαπή φορολογική αρχή και οι φορολογικές αρχές των άλλων κρατών μελών μπορούν να συμφωνήσουν τη διενέργεια ταυτόχρονων ελέγχων, η καθεμιά στο έδαφός της, με στόχο την ανταλλαγή προς αμοιβαία ωφέλεια των πληροφοριών που έχουν αποκτηθεί σε σχέση με τις φορολογίες που αποτελούν αντικείμενο των άρθρων 19 έως 24 του νόμου αυτού.

2) Αρμόδια αρχή για τη λήψη και αποδοχή ή μη, καθώς και την αποστολή προτάσεων για διενέργεια ταυτόχρονου φορολογικού ελέγχου, από και προς τις αρμόδιες προς τούτο αρχές των άλλων κρατών μελών, ορίζεται η Διεύθυνση Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

3) Στις περιπτώσεις υποθέσεων, στις οποίες η αρμόδια ημεδαπή ελεγκτική αρχή κρίνει αναγκαία τη διενέργεια ταυτόχρονου ελέγχου, ενημερώνει αιτιολογημένα τη Διεύθυνση Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και, περαιτέρω, η Διεύθυνση αυτή, εφόσον συμφωνεί, μεριμνά για την αποστολή της σχετικής πρότασης στην αρμόδια φορολογική αρχή του άλλου κράτους μέλους ή των άλλων κρατών μελών, με πλήρη αιτιολόγηση και παροχή όλων των απαραίτητων πληροφοριών και με προσδιορισμό της χρονικής περιόδου, κατά τη διάρκεια της οποίας θα διενεργηθούν οι ταυτόχρονοι έλεγχοι.

4) Για τις προτάσεις που υποβάλλονται αντίστοιχα στη Διεύθυνση Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών από τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών για συμμετοχή της ελληνικής φορολογικής αρχής σε ταυτόχρονους ελέγχους, αποφαινεται η ίδια Διεύθυνση, κατόπιν σχετικής εισήγησης και παροχής των απαραίτητων πληροφοριών από την αρμόδια ημεδαπή ελεγκτική αρχή. Η παραπάνω Διεύθυνση γνωστοποιεί στην ενδιαφερόμενη αρμόδια αρχή του άλλου κράτους μέλους τη συμφωνία της ως προς τη διενέργεια των ταυτόχρονων ελέγχων ή την αιτιολογημένη άρνησή της.

5) Σε κάθε περίπτωση διενέργειας ταυτόχρονων ελέγχων κατά τα οριζόμενα στις προηγούμενες παραγράφους, ο Προϊστάμενος της αρμόδιας για τη διενέργεια του ελέγχου Αρχής ορίζει υπάλληλο ως αντιπρόσωπο έναντι των λοιπών κρατών μελών που συμμετέχουν

στον ταυτόχρονο έλεγχο για να κατευθύνει και να συντονίζει τον έλεγχο.

6) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 5
Τροποποίηση των διατάξεων σχετικά με τις υποχρεώσεις των υποκειμένων σε Φ.Π.Α. που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1. Οι διατάξεις του Κώδικα Φ.Π.Α., ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α΄) τροποποιούνται, αντικαθίστανται και συμπληρώνονται ως εξής:

α) Η περίπτωση γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 35 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) ο φορολογικός αντιπρόσωπος του εγκατεστημένου εκτός Ελλάδος και υποκειμένου στο φόρο, για τις πραγματοποιούμενες από αυτόν πράξεις, εκτός των πράξεων που αναφέρονται στις κατωτέρω υποπεριπτώσεις αα΄, ββ΄ και γγ΄ της περίπτωσης δ΄».

β) Στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 36 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στους υποκειμένους στο φόρο που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Α.Φ.Μ. χορηγείται με την υποβολή δήλωσης έναρξης εργασίας. Ο αριθμός αυτός δεν μεταβάλλεται σε περίπτωση ορισμού, αλλαγής ή παύσης φορολογικού αντιπροσώπου.»

γ) Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 36 τροποποιείται ως εξής:

«α) να τηρεί βιβλία και να εκδίδει στοιχεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, εκτός αν είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν διαθέτει εγκατάσταση στην Ελλάδα.»

δ) Η περίπτωση ε΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 36 αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) Φορολογικό αντιπρόσωπο δύναται να ορίζουν, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου αυτής, και οι υποκειμένοι στο φόρο που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν διαθέτουν εγκατάσταση στην Ελλάδα. Ο φορολογικός αντιπρόσωπος της περίπτωσης αυτής δεν υποχρεούται στην τήρηση βιβλίων και έκδοση στοιχείων για τις πράξεις που πραγματοποιεί ο εντολέας του.»

2. Στο άρθρο 38 του ν. 2873/2000 (ΦΕΚ 285 Α΄) προστίθεται νέα παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Από 1ης Ιανουαρίου 2006 παύουν να ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου αυτού για το φόρο προστιθέμενης αξίας.»

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2006.

Άρθρο 6
Παράταση προθεσμίας υπογραφής συμβολαίων

1. Σε οριστικά συμβόλαια μεταβίβασης ακινήτων με επαχθή αιτία ή αιτία δωρεάς ή γονικής παροχής, τα

οποία συντάσσονται από την 1η Ιανουαρίου 2006 μέχρι και την 28η Φεβρουαρίου 2006, για τον υπολογισμό του οικείου φόρου, του αυτομάτου υπερτιμήματος και του τέλους συναλλαγής θεωρείται ότι η μεταβίβαση έχει συντελεστεί κατά την 31η Δεκεμβρίου 2005, εφόσον οι σχετικές δηλώσεις υποβλήθηκαν μέχρι την ημερομηνία αυτή. Η ισχύς των πιστοποιητικών ή των υπεύθυνων δηλώσεων του άρθρου 32 του ν. 2459/1997 (ΦΕΚ 17 Α'), των πιστοποιητικών της παραγράφου 1 του άρθρου 81 του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α'), καθώς και του άρθρου 24 του ν. 2130/1993 (ΦΕΚ 62 Α'), τα οποία εκδόθηκαν μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2005, παρατείνεται μέχρι και την 28η Φεβρουαρίου 2006.

2. Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2006.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 7

1. Το άρθρο 137 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν. 2960/2001, ΦΕΚ 265 Α') αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 137
Παραβάσεις - Κυρώσεις

Α. Κοινοτικά οχήματα

1. Η κατοχή ή η κυκλοφορία κοινοτικών οχημάτων από πρόσωπα εγκατεστημένα στην Ελλάδα, για τα οποία δεν πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα, χωρίς να έχει τηρηθεί καμία από τις διατυπώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 129 και 130 αυτού, αποτελεί απλή τελωνειακή παράβαση κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 142 του παρόντα Κώδικα.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις επιβάλλεται εφάπαξ πρόστιμο, το οποίο καθορίζεται ως κατωτέρω:

α) Επιβατικά οχήματα και τύπου JEEP:

Μέχρι 1.400 κυβικά εκατοστά	2.500 ευρώ
από 1.401 μέχρι 1.600 κυβικά εκατοστά	3.000 ευρώ
από 1.601 μέχρι 2.000 κυβικά εκατοστά	5.000 ευρώ
από 2.001 μέχρι 3.000 κυβικά εκατοστά	8.000 ευρώ
από 3.001 κυβικά εκατοστά και πάνω	10.000 ευρώ

β) Μοτοσυκλέτες και μοτοποδήλατα:

Μέχρι 500 κυβικά εκατοστά	300 ευρώ
από 501 μέχρι 750 κυβικά εκατοστά	400 ευρώ
από 751 μέχρι 1.000 κυβικά εκατοστά	700 ευρώ
από 1.001 κυβικά εκατοστά και πάνω	1.000 ευρώ

γ) Φορτηγά αυτοκίνητα:

αα. Φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους πάνω από 3,5 τόννους ανεξαρτήτως κυλινδρισμού: 2.000 ευρώ

ββ. Ανοικτά φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους μέχρι και 3,5 τόννους ανεξαρτήτως κυλινδρισμού: 1.500 ευρώ

γγ. Κλειστά φορτηγά μικτού βάρους μέχρι και 3,5 τόννους:

Μέχρι 1.400 κυβικά εκατοστά	1.300 ευρώ
Από 1.401 μέχρι 2.000 κυβικά εκατοστά	1.800 ευρώ
Από 2.001 κυβικά εκατοστά και πάνω	2.000 ευρώ

δ) Βάσεις φορτηγών των προηγούμενων υποπεριπτώσεων 1.500 ευρώ για την υποπερίπτωση αα' και 1.200 ευρώ για τις υποπεριπτώσεις ββ' και γγ'.

Τα παραπάνω πρόστιμα επιβάλλονται μετά την παρέλευση της προβλεπόμενης από την παράγραφο 2 του άρθρου 128 του παρόντα Κώδικα προθεσμίας.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και όταν έχει υποβληθεί η δήλωση άφιξης του οχήματος όμως ο υπόχρεος δεν προσέρχεται στην Τελωνειακή Αρχή μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία το τέλος ταξινόμησης κατέστη απαιτητό για τη νόμιμη τακτοποίηση του οχήματος.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου Α1 δεν εφαρμόζονται όταν, πριν από τη διαπίστωση της παραπάνω παράβασης από τις διοικητικές αρχές της χώρας, τα εν λόγω πρόσωπα προσέρχονται αυτοβούλως στην Τελωνειακή Αρχή για την τήρηση των προβλεπόμενων, κατά περίπτωση, διατυπώσεων. Στις περιπτώσεις αυτές επιβάλλονται τα πρόστιμα της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου. Αν ο ενδιαφερόμενος δεν προσκομίζει στοιχεία από τα οποία να αποδεικνύεται η ημερομηνία άφιξης του οχήματος στη χώρα, αντί του προστίμου της περίπτωσης δ' της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου επιβάλλεται πρόστιμο χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ.

4. Η διάπραξη των αναφερόμενων παρακάτω παραβάσεων χαρακτηρίζεται ως απλή τελωνειακή παράβαση και επισύρει, κατά περίπτωση, τα ακόλουθα πρόστιμα:

α) Για τη μη υποβολή της δήλωσης των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 129 πρόστιμο τετρακοσίων (400) ευρώ για κάθε όχημα.

β) Για την κυκλοφορία του οχήματος πέραν της προθεσμίας της παραγράφου 3 του άρθρου 129 πρόστιμο χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ, το οποίο μειώνεται στο ένα πέμπτο (1/5) αν ο ιδιοκτήτης του οχήματος είναι δικαιούχος οριστικής απαλλαγής βάσει των διατάξεων του άρθρου 132.

γ) Για τη μη τήρηση των προϋποθέσεων της παραγράφου 2 του άρθρου 136 πρόστιμο πεντακοσίων (500) ευρώ.

δ) Για την εκπρόθεσμη υποβολή της ειδικής δήλωσης της παραγράφου 2 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα, την εκπρόθεσμη επαναποστολή ή εξαγωγή ή εγκατάλειψη ή καταστροφή ή ακινητοποίηση του οχήματος, πρόστιμο για κάθε ημέρα καθυστέρησης ως εξής:

Επιβατικά αυτοκίνητα και τύπου JEEP:

Μέχρι 900 κυβικά εκατοστά	10 ευρώ
από 901 μέχρι 1.200 κυβικά εκατοστά	12 ευρώ
από 1.201 μέχρι 1.600 κυβικά εκατοστά	15 ευρώ
από 1.601 μέχρι 1.800 κυβικά εκατοστά	20 ευρώ
από 1.801 μέχρι 2.000 κυβικά εκατοστά	25 ευρώ
από 2.001 μέχρι 2.500 κυβικά εκατοστά	30 ευρώ
από 2.501 μέχρι 3.000 κυβικά εκατοστά	40 ευρώ
από 3.001 μέχρι 4.000 κυβικά εκατοστά	45 ευρώ
από 4.001 κυβικά εκατοστά και πάνω	50 ευρώ

Φορτηγά αυτοκίνητα ανεξαρτήτως κυλινδρισμού, είκοσι (20) ευρώ.

Μοτοσυκλέτες ανεξαρτήτως κυλινδρισμού δέκα (10) ευρώ.

Τα παραπάνω πρόστιμα περιορίζονται στο 50% του αναφερόμενου κατά περίπτωση ποσού, όταν πρόκειται για οχήματα που κυκλοφορούν κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα.

ε) Για την εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους ταξινόμησης, που αφορά η ειδική δήλωση της παραγράφου 2 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα, επιβάλλεται πρόστιμο για κάθε ημέρα καθυστέρησης, όπως αυτό ορίζεται στην πιο πάνω περίπτωση δ'. Το πρόστιμο αυτό δεν επιβάλλεται όταν η εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους ταξινόμησης δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του παραλήπτη του οχήματος.

στ) Όταν το όχημα, το οποίο κυκλοφορεί στη χώρα κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του Κώδικα, οδηγείται από τρίτο, μη δικαιούχο, πρόσωπο, επιβάλλεται πρόστιμο επτακοσίων (700) ευρώ, εφόσον το δικαιούχο πρόσωπο βρισκόταν στη χώρα κατά το χρόνο που συντελέστηκε η παράβαση. Η οδήγηση του παραπάνω οχήματος από τρίτο, μη δικαιούχο, πρόσωπο συνιστά έσοδο του οχήματος από το καθεστώς της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα, αν κατά το χρόνο που διαπιστώνεται η παράβαση το δικαιούχο πρόσωπο δεν βρίσκεται στη χώρα. Κατά του μη δικαιούχου προσώπου εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου Α1 του παρόντος άρθρου.

5. Το βάρος της απόδειξης προς τις Τελωνειακές Αρχές της συνδρομής των προϋποθέσεων για την άσκηση των ευεργετημάτων των άρθρων 132 και 133 του παρόντα Κώδικα φέρουν οι ενδιαφερόμενοι.

Β. Οχήματα Τρίτων Χωρών

1. Οι διατάξεις περί τελωνειακών παραβάσεων και λαθρεμπορίας των άρθρων 142 και επόμενα του παρόντα Κώδικα, που ισχύουν για τον εισαγωγικό δασμό και το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.) των οχημάτων, εφαρμόζονται και για το τέλος ταξινόμησης.

2. Η κατοχή ή κυκλοφορία οχήματος που έχει τεθεί σε ανάλωση, χωρίς ταυτόχρονη καταβολή του οφειλόμενου τέλους ταξινόμησης, για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τριών (3) μηνών από την ημερομηνία που το τέλος κατέστη απαιτητό, χωρίς ο υπόχρεος να προσέλθει στην Τελωνειακή Αρχή για τη νόμιμη τακτοποίηση του οχήματος, καθώς και η κατοχή ή κυκλοφορία οχημάτων Τρίτων Χωρών από πρόσωπα εγκατεστημένα στην Ελλάδα, για τα οποία δεν πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του τελωνειακού καθεστώτος της προσωρινής εισαγωγής, αποτελεί λαθρεμπορία και εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις των άρθρων 142 και επόμενων του παρόντα Κώδικα.

3. Στις περιπτώσεις των παραπάνω παραγράφων δεν ασκείται ποινική δίωξη, εφόσον αμέσως καταβληθεί από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα πρόστιμο ίσο με το ύψος των αναλογουσών στο όχημα δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων και παραιτηθούν των προβλεπόμενων ενδίκων μέσων κατά της καταλογιστικής πράξης επιβολής του τέλους αυτού.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων Β1 και Β2 δεν εφαρμόζονται, όταν το πρόσωπο που κατέχει ή κυκλοφορεί όχημα χωρίς να έχει καταβάλει τις οφειλόμενες δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις, πριν από τη διαπίστωση της παράβασης αυτής από τις δικτικές αρχές, προσέρχεται αυτοβούλως στην Τελωνειακή Αρχή για τη νόμιμη τακτοποίηση του οχήματος. Στις περιπτώσεις αυτές επιβάλλο-

νται τα πρόστιμα της περίπτωσης δ' της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου. Αν ο ενδιαφερόμενος δεν προσκομίζει στοιχεία, από τα οποία να αποδεικνύεται η ημερομηνία άφιξης του οχήματος στη χώρα, αντί του προστίμου της περίπτωσης δ' της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου επιβάλλεται πρόστιμο χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ.

5. Για την εκπρόθεσμη υποβολή της ειδικής δήλωσης της περίπτωσης β' της παραγράφου 3 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα ή την εκπρόθεσμη αποστολή σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξαγωγή, ακινητοποίηση, εγκατάλειψη, καταστροφή του οχήματος, επιβάλλεται για κάθε ημέρα καθυστέρησης το πρόστιμο που προβλέπεται από την περίπτωση δ' της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου.

6. Για την εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους ταξινόμησης, που αφορά ειδική δήλωση της περίπτωσης β' της παραγράφου 3 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα που υποβλήθηκε εμπρόθεσμα ή εκπρόθεσμα, επιβάλλεται για κάθε ημέρα καθυστέρησης το πρόστιμο που προβλέπεται από την περίπτωση δ' της παραπάνω παραγράφου Α4. Το πρόστιμο αυτό δεν επιβάλλεται όταν η εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους ταξινόμησης δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του παραλήπτη του οχήματος.

Γ. Οχήματα Κοινοτικών και Τρίτων Χωρών

1. Πέρα από την επιβολή των προστίμων που αναφέρονται στις παραπάνω παραγράφους Α1, Α4, Β5, Β6, καθώς και των αναφερομένων στις παραγράφους Γ2, Γ4 και Γ5, τα οχήματα υπόκεινται και σε προσωρινή δέσμευση, με πράξη της Τελωνειακής Αρχής που διαπίστωσε την παράβαση, εάν δεν διασφαλίζεται η είσπραξη των απαιτήσεων του Δημοσίου. Η δέσμευση αυτή πραγματοποιείται με ακινητοποίηση αυτών σε τελωνειακούς χώρους ή φύλαξη στον Ο.Δ.Δ.Υ. ή ακινητοποίηση σε ιδιωτικούς χώρους στάθμευσης με ευθύνη και οικονομική επιβάρυνση του κατόχου του οχήματος και με τη λήψη αξιόχρεης εγγύησης.

Η απόδοση των δεσμευθέντων οχημάτων γίνεται μετά από την καταβολή των οφειλόμενων προστίμων και τυχόν άλλων προβλεπόμενων επιβαρύνσεων. Αν το όχημα δεν παραληφθεί μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία η καταλογιστική πράξη επιβολής των προστίμων κατέστη οριστική, περιέρχεται αυτοδικαίως στην κυριότητα του Δημοσίου και διαγράφεται το σύνολο του επιβληθέντος προστίμου. Το όχημα περιέρχεται αμέσως στην κυριότητα του Δημοσίου, χωρίς να επιβάλλονται τα πρόστιμα, αν ο ενδιαφερόμενος παραιτηθεί των ενδίκων μέσων και δηλώσει ότι εγκαταλείπει το όχημα υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

2. Η μεταβίβαση ή εκμίσθωση οχημάτων, κατά παράβαση των περιορισμών του καθεστώτος προσωρινής εισαγωγής, αποτελεί απλή τελωνειακή παράβαση και επιβάλλεται πρόστιμο εννιάκοσίων (900) ευρώ.

3. Σε περίπτωση κυκλοφορίας των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 του άρθρου 125 του παρόντα Κώδικα οχημάτων πριν από την καταβολή του οφειλόμενου τέλους ταξινόμησης, επιβάλλεται από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή στους ιδιοκτήτες ή κατόχους αυτών πρόστιμο ίσο με το πενταπλάσιο των τελών κυκλοφορίας που τα βαρύνουν.

4. Σε περίπτωση ρήξης, αφαίρεσης, αντικατάστασης και αλλοίωσης των τελωνειακών σφραγίδων που τίθε-

νται από τις τελωνειακές αρχές στα οχήματα που έχουν υπαχθεί στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, όταν ακινητοποιούνται από αυτές, επιβάλλεται πρόστιμο πεντακοσίων (500) ευρώ. Όταν διαπιστώνεται χιλιομετρική διαφορά επιβάλλονται επιπλέον τα πρόστιμα που προβλέπονται στην περίπτωση δ' της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου.

5. Για τη μη τήρηση της προϋπόθεσης της παραγράφου 4 του άρθρου 136 του παρόντος Κώδικα ή την υπέρβαση της προθεσμίας παραμονής ή κυκλοφορίας του οχήματος που είναι εφοδιασμένο με άδεια κυκλοφορίας των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 139 του παρόντος Κώδικα επιβάλλεται, κατά περίπτωση, πρόστιμο τριακοσίων (300) ευρώ.

6. Όλα τα επιβαλλόμενα πρόστιμα των παραγράφων Α4, Β5, Β6, Γ2, Γ4 και Γ5 του παρόντος άρθρου συμπεριλαμβανομένων και των προβλεπομένων από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 147, δεν δύναται να υπερβαίνουν, σωρευτικά ή μεμονωμένα, το ύψος του εφάπαξ προστίμου που αναλογεί στο όχημα όπως αυτό καθορίζεται στην παράγραφο Α1.

7. Οι διατάξεις περί τελωνειακών παραβάσεων και λαθρεμπορίας των άρθρων 142 και επόμενων του παρόντος Κώδικα εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις δήλωσης ψευδών στοιχείων ή παραποίησης των κατατιθέμενων παραστατικών ή χρήσης ιδιαίτερων τεχνασμάτων, με αποτέλεσμα τη μη είσπραξη ή την είσπραξη μειωμένων φορολογικών ή δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων που αναλογούν στο όχημα.

8. Οι διατάξεις των περιπτώσεων η' και θ' της παραγράφου 2 του άρθρου 155 του παρόντος Κώδικα εφαρμόζονται αναλόγως και για το τέλος ταξινόμησης και οι παραβάτες τιμωρούνται με τις περί λαθρεμπορίας διατάξεις αυτού.

9. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να καθορίζονται πρόσθετα μέτρα ελέγχου στο εσωτερικό της χώρας που κρίνονται αναγκαία για την ορθή εφαρμογή των διατάξεων του τέταρτου μέρους του παρόντος Κώδικα.

10. Τα ποσά των προστίμων και πολλαπλών τελών του παρόντος άρθρου δύναται να τροποποιούνται με προεδρικό διάταγμα μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

11. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για παραβάσεις για τις οποίες μέχρι τη δημοσίευση των διατάξεων αυτών στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως δεν έχουν εκδοθεί οι καταλογιστικές πράξεις.

Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επίσης στην περίπτωση που έχουν εκδοθεί καταλογιστικές πράξεις, δεν έχουν όμως οριστικοποιηθεί, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι υποβάλουν αίτηση υπαγωγής στις παρούσες διατάξεις, παραιτηθούν των ενδίκων μέσων και καταβάλουν τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου πρόστιμα ή πολλαπλά τέλη.

Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ακόμη και για παραβάσεις για τις οποίες οι καταλογιστικές πράξεις έχουν οριστικοποιηθεί, εκκρεμούν όμως ως προς την καταβολή στις τελωνειακές αρχές των καταλογισθέντων ποσών, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι υποβάλουν αίτηση για υπαγωγή στις παρούσες διατάξεις, παραιτηθούν όλων των ενδίκων μέσων και απαιτήσεων ή δικαιωμάτων για το όχημα και καταβάλουν τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου οφειλόμενα πρόστιμα ή πολλαπλά τέλη. Αν τα καταλογισθέντα

ποσά αφορούν εκκρεμείς απλές τελωνειακές παραβάσεις και οι οφειλέτες είναι αγνώστου διαμονής, τα δε οχήματά τους έχουν δεσμευτεί από τις τελωνειακές αρχές, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου Γ1 του παρόντος άρθρου.

Ποσά που έχουν καταβληθεί συμψηφίζονται μέχρι το ύψος των προστίμων που προβλέπονται από το παρόν άρθρο και τυχόν διαφορά δεν επιστρέφεται.»

Άρθρο 8

Ρύθμιση του τέλους ταξινόμησης των επιβατικών αυτοκινήτων

1. Επιβατικά αυτοκίνητα, συμπεριλαμβανομένων και των αυτοκινήτων τύπου jeep, που θα έχουν κομισθεί στη χώρα μας μέχρι και την 30ή Ιουνίου 2006 και για τα οποία θα έχουν κατατεθεί, μέχρι την παραπάνω ημερομηνία, δηλωτικά εισαγωγής ή δηλώσεις άφιξης οχημάτων ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία εισόδου προκειμένου για μετοικούντα πρόσωπα, εφόσον πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές των Οδηγιών 98/69 ΕΚ ή μεταγενέστερης και 94/12 ΕΚ, εξακολουθούν να υπάγονται στους συντελεστές τέλους ταξινόμησης που προβλέπονται από τις περιπτώσεις α' και β' αντίστοιχα της παραγράφου 2 του άρθρου 121 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν. 2960/2001), όπως ισχύει, με την προϋπόθεση ότι μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2006 θα έχουν τελωνισθεί και καταβληθεί γι' αυτά οι οφειλόμενες φορολογικές επιβαρύνσεις.

2. Η ισχύς της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2006.

Άρθρο 9

Ρυθμίσεις Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 62 του ν. 2214/1994 (ΦΕΚ 75 Α') προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Για την αναγγελία των εκχωρήσεων αυτών αρκεί η τήρηση των κοινών διατάξεων κατά παρέκκλιση τυχόν ειδικών ρυθμίσεων, όπως του άρθρου 95 του ν. 2362/1995 και του άρθρου 53 του ν.δ. 496/1974. Εκχωρήσεις που έχουν γίνει οποτεδήποτε πριν από την εφαρμογή του παρόντος χωρίς την εφαρμογή των αναφερόμενων στο προηγούμενο εδάφιο ειδικών ρυθμίσεων θεωρούνται εξ υπαρχής έγκυρες, εφόσον τηρήθηκαν οι κοινές διατάξεις.»

2. Στο άρθρο 62 του ν. 2214/1994 (ΦΕΚ 75 Α') προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Οι πάσης φύσεως εξασφαλίσεις υπέρ του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων και οι λοιποί ειδικοί όροι χορήγησης στεγαστικών δανείων από αυτό σε δικαιούχους, που προβλέπονται από το παρόν και τις λοιπές διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, ισχύουν ανεξάρτητα από το σκοπό των στεγαστικών δανείων που χορηγούνται ή έχουν ήδη χορηγηθεί πριν από την εφαρμογή του παρόντος.»

3. Σε περίπτωση μεταβίβασης εσόδων του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων (Τ.Π.Δ.) κατά το άρθρο 14 παρ. 12 του ν. 2801/2000 ισχύουν ειδικώς τα εξής: α) εφαρμόζονται αναλόγως και οι διατάξεις του άρθρου 10, καθώς και των παραγράφων 2, 3, 4, 6, 7, 9, 11 και 13 του άρθρου 14 του ν. 3156/2003, με την επιφύλαξη των ευρύτερων φορολογικών απαλλαγών του άρθρου 14 του ν. 2801/2000, β) δεν έχουν εφαρμογή το τέταρτο εδάφιο της παρ. 12

και η παρ. 13 του άρθρου 14 του ν. 2801/2000, καθώς και, προκειμένου για εκχωρήσεις ή ενεχυριάσεις στο πλαίσιο της μεταβίβασης ή σε εκτέλεση υποχρεώσεων από αυτήν, τα άρθρα 95 του ν. 2362/1995 και 53 του ν.δ. 496/1974, γ) η μεταβίβαση μπορεί να αφορά και απαιτήσεις ανεκχώρητες ή ακατάσχετες κατά το νόμο, συμπεριλαμβανομένων και των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του ν.δ. 3783/1957 και του άρθρου 31 του από 21 Μαρτίου 1926 ν.δ/τος, δ) για τους σκοπούς των άρθρων 14 παρ. 12 του ν. 2801/2000 και 10 παρ. 15 του ν. 3156/2003, οι εισπράξεις από τα μεταβιβαζόμενα έσοδα μπορούν να κατατίθενται και σε λογαριασμούς του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων στην Τράπεζα της Ελλάδος βάσει του ν. 1611/1950 ή άλλων σχετικών διατάξεων ή σε άλλη τράπεζα, μαζί με ποσά από έσοδα που δεν μεταβιβάζονται κατά το παρόν, ε) το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων δικαιούται να παρέχει δάνεια και πάσης μορφής πιστώσεις προς το νομικό πρόσωπο προς το οποίο μεταβιβάζονται τα έσοδα και να αποκτά ομολογίες ή άλλες κινητές αξίες που εκδίδει το τελευταίο κατά παρέκκλιση τυχόν αντίθετων ρυθμίσεων, καθώς και να παρέχει πάσης φύσεως εξασφαλίσεις προς αυτό και τους δικαιούχους του άρθρου 14 παρ. 12 εδ. β' του ν. 2801/2000, οι οποίες είναι δυνατόν να αφορούν και λογαριασμούς του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων κατά το ν. 1611/1950 ή κατ' άλλες διατάξεις και στ) στα κατά την παράγραφο 13 του άρθρου 10 του ν. 3156/2003 συμβαλλόμενα δικαιώματα και προνόμια περιλαμβάνονται και αυτά των άρθρων 62 και 63 παρ. 1 του ν. 2214/1994, εξαιρουμένου του τρίτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 63, χωρίς να θίγεται η εφαρμογή του άρθρου 61 του Κ.Ε.Δ.Ε..»

Άρθρο 10 **Αύξηση συντελεστών προκαταβολής** **φόρου εισοδήματος**

1. Τα δύο πρώτα εδάφια της παραγράφου 1 του άρθρου 111 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«1. Με βάση την οριστική δήλωση του νομικού προσώπου ή τον οριστικό τίτλο, ο προϊστάμενος της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας βεβαιώνει ποσό ίσο με το εξήντα πέντε τοις εκατό (65%) του φόρου που αναλογεί στα εισοδήματα της διαχειριστικής περιόδου ή του ημερολογιακού έτους, κατά περίπτωση, που έληξε. Το ως άνω ποσοστό αυξάνεται σε ογδόντα τοις εκατό (80%) ειδικά για τις τραπεζικές ημεδαπές ανώνυμες εταιρίες και τα υποκαταστήματα αλλοδαπών τραπεζών που λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα. Ειδικά για τα νομικά πρόσωπα της παραγράφου 2 του άρθρου 101 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, το ως άνω ποσοστό ορίζεται σε πενήντα πέντε τοις εκατό (55%).»

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται για δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2006 και επομένων.

Άρθρο 11 **Εισοδηματική πολιτική έτους 2006**

Ο μηνιαίος βασικός μισθός που αποτελεί τη βάση για τη διαμόρφωση, κατά περίπτωση, των βασικών μισθών όλων των βαθμών της ιεραρχίας των Δικαστικών Λειτουργιών, των Μόνιμων Στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και του Λιμενικού Σώματος, των

Αρχιερέων της Εκκλησίας της Ελλάδος, του Κύριου Προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.), των Ιατροδικαστών, των Μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. και Ε.Π. των Τ.Ε.Ι., των Ερευνητών, των Ειδικών Λειτουργικών Επιστημόνων (Ε.Λ.Ε.), των Συμβούλων και Παρέδρων Παιδαγωγικού Ινστιτούτου (Π.Ι.), του Ερευνητικού Προσωπικού του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (ΚΕΠΕ), των Καθηγητών της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας (Ε.Σ.Δ.Υ.), των Διπλωματικών Υπαλλήλων και λοιπών συναφών κατηγοριών του Υπουργείου Εξωτερικών, των ιατρών του Εθνικού Συστήματος Υγείας (Ε.Σ.Υ.), των μελών του μόνιμου καλλιτεχνικού προσωπικού των Κρατικών Ορχηστρών Αθηνών και Θεσσαλονίκης και της Ορχήστρας της Λυρικής Σκηνής, των Μελών του Εκπαιδευτικού Προσωπικού των Ακαδημιών Εμπορικού Ναυτικού (Α.Ε.Ν.), των Μελών Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Στρατιωτικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Σ.Ε.Ι.), του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης και των μισθολογικά αντιστοιχών προς αυτό κληρικών, ορίζεται από 1.1.2006 ως εξής:

α) Πρωτοδική, σε χίλια ογδόντα εννέα ευρώ (1.089 €), (άρθρο 29 παρ. 2 του ν. 3205/2003, ΦΕΚ 297 Α').

β) Ανθυπολοχαγού, σε επτακόσια εξήντα οκτώ ευρώ (768 €), (άρθρο 50 παρ. 3 του ν. 3205/2003).

γ) Τιτουλάριου Επισκόπου και Βοηθού Επισκόπου της Εκκλησίας της Ελλάδος, σε χίλια εκατόν έξι ευρώ (1.106 €), (άρθρο 48 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

δ) Δικαστικού Αντιπροσώπου Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, σε χίλια ογδόντα εννέα ευρώ (1.089 €), (άρθρο 32 παρ. 2 του ν. 3205/2003).

ε) Ιατροδικαστή Δ' Τάξεως, σε χίλια ογδόντα επτά ευρώ (1.087 €), (άρθρο 34 παρ. 2 του ν. 3205/2003).

στ) Λέκτορα Α.Ε.Ι., σε χίλια ενενήντα τέσσερα ευρώ (1.094 €), (άρθρο 36 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

ζ) Καθηγητή Εφαρμογών Τ.Ε.Ι., σε εννιακόσια εξήντα εννέα ευρώ (969 €), (άρθρο 37 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

η) Ερευνητή Δ', σε χίλια σαράντα έξι ευρώ (1.046 €), (άρθρο 38 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

θ) Ειδικού Λειτουργικού Επιστήμονα Δ', σε εννιακόσια ογδόντα ευρώ (980 €), (άρθρο 38 παρ. 2 του ν. 3205/2003).

ι) Παρέδρου με θητεία Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, σε χίλια εκατόν είκοσι εννέα ευρώ (1.129 €), (άρθρο 42 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

ια) Συνεργάτη Β' του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών, σε εννιακόσια τριάντα εννέα ευρώ (939 €), (άρθρο 40 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

ιβ) Τακτικού καθηγητή Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας, σε χίλια πεντακόσια εξήντα πέντε ευρώ (1.565 €), (άρθρο 41 παρ. 1 του ν. 3205/2003).

ιγ) Ακολούθου Πρεσβείας, σε εννιακόσια τριάντα επτά ευρώ (937 €), (άρθρο 46 παρ. 2 του ν. 3205/2003).

ιδ) Επιμελητή Β' Ιατρού Εθνικού Συστήματος Υγείας, σε χίλια εκατόν δώδεκα ευρώ (1.112 €), (άρθρο 43 παρ. 2 του ν. 3205/2003).

ιε) Μουσικού, σε οκτακόσια ενενήντα ένα ευρώ (891 €), (άρθρο 49 παρ. 2 του ν. 3205/2003).

ιστ) Καθηγητή Εφαρμογών Ακαδημίας Εμπορικού Ναυτικού, σε εννιακόσια εξήντα εννέα ευρώ (969 €).

ιζ) Του Λέκτορα Ανωτάτων Στρατιωτικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (άρθρο 12 παρ. Α1 του ν. 3413/2005, ΦΕΚ 278 Α'), σε εννιακόσια ογδόντα ένα ευρώ (981 €).

ιη) Του 18ου μισθολογικού κλιμακίου της ΥΕ κατηγορίας του άρθρου 7 παρ. 2 του ν. 3205/2003, σε εξακόσια είκοσι εννέα ευρώ (629 €).

Άρθρο 12

1. Για την εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 44α του κ.ν. 2190/1920 δεν λαμβάνεται υπόψη το ποσό των ζημιών προηγούμενων χρήσεων, που προέρχονται από την πρώτη εφαρμογή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.).

2. Στις συμβάσεις του άρθρου 7 του ν. 3049/2002 (ΦΕΚ 212 Α΄) η διαδικασία προληπτικού ελέγχου των άρθρων 5, 6 και 8 έως 10 του ν. 3310/2005 (ΦΕΚ 30 Α΄), όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3414/2005 (ΦΕΚ 279 Α΄), αντικαθίσταται και ολοκληρώνεται με μόνη την υποβολή από τον υποψήφιο Σύμβουλο στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, πριν από τη σύναψη της σύμβασης, υπεύθυνης δήλωσης περί της μη συνδρομής των ασυμβιβάστων ιδιοτήτων και απαγορεύσεων κατά την έννοια και υπό τις προϋποθέσεις των άρθρων 3 και 4 του ν. 3310/2005, όπως ισχύουν. Εάν η υποβολή της ως άνω υπεύθυνης δήλωσης δεν είναι δυνατή, ο υποψήφιος σύμβουλος οφείλει να δηλώσει υπεύθυνα στην Αναθέτουσα Αρχή τους λόγους, εφαρμοζομένου αναλόγως στην περίπτωση αυτή, για ημεδαπές και αλλοδαπές επιχειρήσεις, του τελευταίου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3310/2005, όπως ισχύει.

Άρθρο 13

1. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 24 του ν. 2459/1997 (ΦΕΚ 17 Α΄) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Για το έτος 2006, για τον υπολογισμό του φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας, λαμβάνεται υπόψη η αξία που έχουν τα ακίνητα και τα εμπράγματα σε αυτά δικαιώματα κατά την 1η Ιανουαρίου 2005, για τον προσδιορισμό της οποίας εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950 (ΦΕΚ 245 Α΄) και οι διατάξεις του άρθρου 41 και 41Α του ν. 1249/1982 (ΦΕΚ 42 Α΄), όπως ισχύουν.»

2. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 25 του ν. 2459/1997 (ΦΕΚ 17 Α΄) προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Για το έτος 2006, μετά τον υπολογισμό των ανωτέρω αφορολόγητων ορίων, το υπόλοιπο υποβάλλεται σε φόρο:

α) Για τα φυσικά πρόσωπα σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Κλιμάκιο	Φορολογικοί συντελεστές κατά κλιμάκιο	Ποσό φόρου κατά κλιμάκιο	Σύνολο φορολογητέας περιουσίας	Σύνολο φόρου
146.750,00	0,354	519,50	146.750,00	519,50
146.750,00	0,472	692,66	293.500,00	1.212,16
146.750,00	0,590	865,83	440.250,00	2.077,99
293.500,00	0,708	2.077,98	733.750,00	4.155,97
293.500,00	0,826	2.424,31	1.027.250,00	6.580,28
Υπερβάλλον	0,944			

β) Για τα νομικά πρόσωπα με πάγιο συντελεστή 0,826%. Ειδικά για τα ημεδαπά και τα ξένα με τον όρο της αμοιβαιότητας νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που επιδιώκουν αποδεδειγμένα σκοπούς κοινωνοφελείς, θρησκευτικούς, φιλανθρωπικούς και εκπαιδευτικούς, καθώς και για τα ημεδαπά κοινωνοφελή ιδρύματα ο πάγιος συντελεστής ορίζεται σε 0,413 %.»

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2006.

4. Αρχικές δηλώσεις έτους 2006 που έχουν υποβληθεί ή θα υποβληθούν μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού θεωρούνται μερικές, σύμφωνα με το άρθρο 32 του ν. 2459/1997. Προθεσμία υποβολής της αρχικής δήλωσης έτους 2006, περιοριστικά για τις δηλώσεις του ανωτέρω εδαφίου, ορίζεται η 30ή Οκτωβρίου 2006. Επιπλέον ποσό φόρου που θα προκύψει καταβάλλεται εφάπαξ με την υποβολή της δήλωσης, ενώ επιπλέον ποσό φόρου που τυχόν έχει καταβληθεί επιστρέφεται εφόσον η δήλωση υποβληθεί μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να παραταθεί η ανωτέρω προθεσμία και ορίζεται κάθε διαδικαστικό θέμα και λεπτομέρεια της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 14
Έναρξη ισχύος

Οι διατάξεις του νόμου αυτού ισχύουν από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα,

2006

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα,

2006

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ